DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 19. MARTS 1964

Robert Lepape
mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 11/63

Processprog: Fransk

Angående:

Påstand om betaling af flytteudgifter og udgifter i forbindelse med tjenesterejser.

Domskonklusion:

1.a) Det føres til retsbogen, at Den Høje Myndighed som saldobeløb har tilbudt at betale sagsøgeren FB 12 364, hvilket beløb efter Den Høje Myndigheds oplysninger fremkommer som følge af en berigtigelse af bilagene for udgifterne i forbindelse med de af sagsøgeren mellem den 1. marts og 17. april 1961 foretagne tjenesterejser;

b) Den Høje Myndighed dømmes til at betale sagsøgeren 4,5 % i renter af det afsnit a) nævnte beløb at regne fra sagens anlæg til betaling af det skyldige beløb sker.

2. Den Høje Myndighed dømmes til at betale sagsøgeren FB 2 920, plus 4,5% i renter at regne fra sagens anlæg til betaling sker.

3. De øvrige påstande forkastes som ubegrundede.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

— at det føres til retsbogen, at Den Høje Myndighed har tilbudt at betale hr. Lepape et beløb på FB 12 364;

— at Den Høje Myndighed desuden dømmes til at betale hr. Lepape et beløb på FB 2 968;

— at der for de nævnte beløb skal svares rente til sagsøgeren at regne fra den 9. februar 1963;

— og at de øvrige påstande i stævningen forkastes.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — flytteudgifter — godtgørelse — kriterier*
(EKSF-personaleordningen af 1. juli 1956 i den af Formandsudvalget den 21. november 1960 vedtagne version, artikel 15)

2. *Tjenestemænd — tjenesterejser — transportudgifter — godtgørelsesmåde — anvendelse af privat automobil — betingelser for kilometergodtgørelse — strenge formelle og materielle krav — rækkevidden af uddrykket »privat automobil« i en ordre om tjenesterejse — beslutningskompetence*

(EKSF-personaleordningen af 1. juli 1956 i original version, artikel 13 d og 17 d; samme personaleordning i den af Formandsudvalget den 21. november 1960 vedtagne version, artikel 17 d; vedtægten af 1. januar 1962 for tjenestemænd ved EKSF, bilag VII, artikel 12, nr. 4)

3. *Tjenestemænd — tjenesterejser — transportudgifter — godtgørelsesmåde — anvendelse af privat automobil — omstændigheder hvorunder godtgørelse på sædvanligt grundlag er »åbenbart ufordelagtig«*

(EKSF-personaleordningen af 1. juli 1956 i den af Formandsudvalget den 21. november 1960 vedtagne version, artikel 17 d; vedtægten af 1. januar 1962 for tjenestemænd ved EKSF, bilag VII, artikel 12, nr. 4)

1. En tjenestemand, som ikke forud for sin flytning har forelagt de i personaleordningens artikel 15 omhandlede overslag, har kun ret til godtgørelse af flytteudgifterne, hvis de beviser, hvad *a posteriori* har forelagt, gør det muligt for Den Høje Myndighed at konstatere, at den flytning, som tjenestemanden vil have godtgjort, faktisk har fundet sted, hvilke ydelser flyttefirmaet har præsteret kvantitativt og kvalitativt, og om den krævede pris forekommer rimelig i forhold til ydelserne.

2.a) Udtrykket »privat automobil« i en ordre om tjenesterejse betyder blot, at der ikke er nogen indvending imod anvendelsen af et privat automobil. Godtgørelse efter tilbagelagte kilometre forudsætter derimod, at anvendelsen af det førnævnte transportmiddel er blevet anerkendt at være i tjenestens interesse.

b) Der må stilles meget strenge formelle og materielle krav til de erklæringer, der skal tjene som grundlag for godtgørelse efter tilbagelagte kilometre.

3. Afgørelsen af, på hvilken måde udgifter i forbindelse med tjenesterejser skal godtgøres, tilkommer i sidste instans forvaltningsmyndighedens adminstrative tjenestegrene og ikke tjenestemandens umiddelbart overordnede.

Godtgørelse af transportudgifter på sædvanligt grundlag er »åbenbart ufordelagtig« i den i personaleordningens artikel 17 d forudsatte betydning, når den klart ikke kan dække de udgifter, som vedkommende faktisk har haft som følge af anvendelsen af sit private automobil.